

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 70 0 U 010451 25 U
Sarajevo, 04.12.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Danilović Edine, kao predsjednika vijeća, Ajanović-Selimović Amele i Krkeljaš Milorada, kao članova vijeća, te Beganović Namire, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja D.A.a iz S.M..., protiv akta broj: DS-7/24 od 05.03.2025. godine, tuženog Disciplinskog Suda Advokatske/Odvjetničke komore Federacije BiH, Sarajevo, u upravnoj stvari izricanja disciplinske mjere advokatu, na nejavnoj sjednici održanoj dana 04.12.2025. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenom odlukom tužene, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja D.A.a, disciplinski optuženog advokata iz S.M. izjavljena protiv prvostepene odluke Disciplinskog suda Regionalne advokatske komore Bihać broj: 05/23 od 23.12.2023. godine i ta odluka potvrđena. Navedenom prvostepenom odlukom tužitelj je oglašen krivim što je raspolagao novčanim sredstvima stranke bez uputstva stranke i njenog izričitog odobrenja, na način da je novčana sredstva koja predstavljaju dosuđene troškove parničnog postupka u predmetu broj: 22 0 P 043928 22 P oštećenim H.M., H.E. i M.D. zadržao za sebe, a istima nije nadoknadio prouzrokovane troškove postupka, čime je počinio težu povredu obavljanja advokatske djelatnosti propisanu članom 78. stav 1. alineja 4. (pogrešno navedeno tačka) Statuta Advokatske/Odvjetničke komore Federacije Bosne i Hercegovine, zbog čega mu je primjenom člana 81. stav 1. tačka 2. citiranog Statuta izrečena novčana kazna u iznosu od 2.000,00 KM, a oštećeni su upućeni da imovinsko pravni zahtjev ostvare u parničnom postupku.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužitelj je pokrenuo upravni spor protiv osporene odluke tužene zbog povrede odredaba Zakona o upravnom postupku, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Ističe da je izjavljena žalba protiv prvostepene odluke nezakonito odbijena, jer su njegovi žalbeni razlozi bili objektivno i precizno navedeni i ukazivali su na povrede postupka u prvom stepenu, pa je stoga osporena odluka zasnovana na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, na što ukazuje i u ovoj tužbi, pa moli sud da istu preispita i donese pravilnu i zakonitu odluku. Obzirom na neprimjerenu i nezakonitu novčanu kaznu, kojoj se protivi, moli sud da cijeli slučaj preispita savjesno i objektivno, te predlaže da se udovolji tužbi, shodno navodima u izjavljenoj žalbi, da se ponište odluke Disciplinskog suda i optužba odbije.

U odgovoru na tužbu tužena je ostala kod navoda iz pobijanog akta i predložila je da se tužba u cijelosti odbije kao neosnovana. Oštećeni nisu dali odgovor na tužbu.

Cijeneći zakonitost osporene odluke u granicama zahtjeva iz tužbe u smislu odredbe člana 34. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 9/05), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka iz spisa predmeta proizilazi da je disciplinski tužilac Regionalne advokatske komore Bihać na osnovu odredbe člana 7. Pravilnika o disciplinskoj odgovornosti Advokatske/odvjetničke komore Federacije BiH podnio optužni disciplinski prijedlog broj: 641/23 od 06.10.2023. godine protiv tužitelja zbog teže povrede advokatske dužnosti propisane članom 78. stav 1. alineja 4. Statuta Advokatske/odvjetničke komore Federacije BiH. Disciplinski sud Regionalne advokatske komore Bihać (u daljem tekstu prvostepeni sud) je nakon provedenog postupka (održanog glavnog pretresa, očitovanja tužitelja, te ocjenom pizvedenih dokaza) utvrdio da je disciplinski optuženi (tužitelj) bio punomoćnik oštećenih u predmetu broj: 22 0 P 043928 22 P, da je postupak okončan povlačenjem tužbe protiv oštećenih, da je tužiteljica u tom postupku obavezana da oštećenim na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 5.759,53 KM, da su oštećeni na ime zastupanja uplatili disciplinski optuženom (tužitelj) iznos od 1.500,00 KM, da mu je punomoćnik tužiteljice iz predmetnog parničnog postupka uplatio iznos od 2.400,00 KM na ime dosuđenih troškova parničnog postupa, te da navedeni iznos nije uplatio oštećenim na ime dosuđenih troškova parničnog postupa, pa je prvostepeni sud zaključio da iznos koji su oštećeni uplatili i iznos naplaćen od suprotne strane pripada stranci, osim ako je drugačije ugovoreno, a da preostali iznos može predstavljati nagradu za advokata prema uspjehu u parnici, pa kako disciplinski prijavljeni (tužitelj) nije dokazao da je sa oštećenim ugovorio da i iznos uplaćen na ime akontacije može zadržati kao nagradu ili naknadu za zastupanje, to se po ocjeni prvostepenog suda radilo o raspolaganju novčanim sredstvima stranke bez njenog naloga ili odobrenja, što predstavlja težu povredu obavljanja advokatske djelatnosti propisanu članom 78. stav 1. alineja 4. Statuta Advokatske/Odvjetničke komore Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu Statut), zbog čega mu je prvostepenom odlukom broj: DS-05/23 od 23.12.2023. godine, primjenom člana 81. stav 1. tačka 2. Statuta, izrečena novčana kazna u iznosu od 2.000,00 KM.

Odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv navedene prvostepene odluke Disciplinski sud Advokatske/odvjetničke komore Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu drugostepeni sud) je donio osporenu odluku broj: DS-7/24 od 05.03.2025. godine, kojom je odbio kao neosnovanu žalbu tužitelja i potvrdio prvostepenu odluku, sa obrazloženjem da je pravilna prvostepena odluka, jer je tužitelj raspolagao novčanim sredstvima stranke bez uputstva stranke na način da se odrekao dijela dosuđenih troškova parničnog postupka, a cjelokupne preuzete troškove i to 1.500,00 KM koje su mu predali oštećeni i 2.400,00 KM primljene od punomoćnika tužiteljice iz parničnog postupka zadržao za sebe, čime je počinio težu povredu obavljanja advokatske djelatnosti propisanu članom 78. stav 1. alineja 4. Statuta, zbog čega mu je prvostepenom odlukom, primjenom člana 81. stav 1. tačka 2. Statuta, izrečena novčana kazna u iznosu od 2.000,00 KM.

Prema navedenom stanju stvari, po ocjeni ovog suda, pobijana odluka tuženog drugostepenog suda je pravilna i zakonita.

Naime, članom 67. stav 1. Zakona o advokaturi Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, br. 40/02, 29/03, 18/05, 68/05 i 42/11) regulisano je da se Statutom Federalne advokatske komore utvrđuju teže i lakše povrede dužnosti advokata i advokatskih pripravnika

u izvršavanju njihove djelatnosti i čuvanju ugleda profesije, kao i vrste disciplinskih mjera. Članom 78. stav 1. alineja 4. Statuta propisano je da se kao teža povreda obavljanja advokatske djelatnosti i narušavanja ugleda advokature, pored ostalih pobrojanih, smatra i neovlašteno raspolaganje novčanim sredstvima klijenta, neosnovano zadržavanje novčanih sredstava i drugih materijalnih vrijednosti, naplaćenih ili dobijenih u ime i za račun klijenta. Članom 81. stav 1. tačka 2. Statuta je regulisano da se u postupku utvrđivanja odgovornosti za povredu dužnosti advokata, advokatskih stručnih saradnika i advokatskih pripravnika za teže povrede dužnosti advokata, advokatskih stručnih saradnika i advokatskih pripravnika mogu izreći disciplinske mjere i to novčana kazna do iznosa od 10.000,00 KM, za advokata, advokatskog stručnog saradnika i novčana kazna do 5.000,00 KM za advokatskog pripravnika, zabrana obavljanja djelatnosti advokatskom stručnom saradniku, advokatskom pripravniku, u trajanju od šest (6) mjeseci do pet (5) godina i zabrana obavljanja advokatske djelatnosti u trajanju od šest (6) mjeseci do pet (5) godina.

Kako je u postupku nesumnjivo utvrđeno da je tužitelj počinio težu povredu obavljanja advokatske djelatnosti i narušavanje ugleda advokature iz člana 78. stav 1. alineja 4. Statuta - neovlašteno raspolaganje novčanim sredstvima klijenta, neosnovano zadržavanje novčanih sredstava i drugih materijalnih vrijednosti, naplaćenih ili dobijenih u ime i za račun klijenta i to na način da se neovlašteno odrekao dijela dosuđenih troškova parničnog postupka, a cjelokupne preuzete troškove zastupanja i to 1.500,00 KM koje su mu predali oštećeni i 2.400,00 KM primljene od punomoćnika tužiteljice iz parničnog postupka neosnovano zadržao za sebe, pa su stoga prvostepeni i drugostepeni sud, primjenom naprijed citiranih propisa, pravilno postupili kada su tužitelju izrekli disciplinsku mjeru za težu povredu obavljanja advokatske djelatnosti i narušavanja ugleda advokature, a što ni samo paušalnim i ničim argumentovanim navodima tužbe nije dovedeno u bilo kakvu sumnju. Pri tome treba istaći da je prvostepeni sud prilikom izricanja disciplinske mjere, suprotno prigovorima tužitelja, u smislu člana 57. stav 10. Zakona o advokaturi Federacije BiH odmjerio novčanu kaznu u iznosu najniže propisane kazne uvažavajući pri tome činjenicu da u evidencijama ne postoje podaci o ranijem kažnjavanju tužitelja.

Pored toga, drugostepeni sud je u obrazloženju osporene odluke odgovorio na žalbene navode tužitelja, na koje se upućuje i u podnesenoj tužbi, da su nemoguće i očigledno neistinite tvrdnje u pogledu objektivne spriječenosti da prisustvuje pripremnom ročištu i glavnoj raspravi zbog ročišta pred sudom BiH, obzirom da su isti održani u subotu 23.12.2023. godine kada sudovi ne rade i ne održavaju ročišta (a i na ranije zakazana tri ročišta se nije odazvao, a za dva je tražio odgodu), da je suprotno navodima da je oštećena H.M. izrazila volju da će snositi troškove tuženog M.D. koji mu nije otkazao punomoć do 20.12.2023. godine, tužitelj oglašen krivim jer je raspolagao novčanim sredstvima stranke bez uputstva stranke, što se bez ovlaštenja odrekao dijela dosuđenih troškova parničnog postupka i što stranke nije obavjestio o bilo kakvom izmirenju troškova postupka, a cjelokupne preuzete troškove je zadržao za sebe (prema potpisanim potvrdama u spisu predmeta tužitelj potvrđuje da je od punomoćnika tužiteljice iz parničnog postupka primio iznos od 2.400,00 KM i da je u cijelosti izmiren kao punomoćnik oštećenih, te da je na ime zastupanja H.M. primio iznos od 1.500,00 KM), te da je tužitelj samo paušalno ukazao na povredu materijalnog prava od strane prvostepenog suda bez konkretno navedenog propisa koji je povrijeđen, tako da je drugostepeni sud analizom primjenjenih propisa prilikom donošenja ožalbene odluke zaključio da je materijalno pravo pravilno primijenjeno. Dakle, suprotno tvrdnjama tužitelja, tuženi je pravilno odgovorio na sve navode žalbe, a razloge date kroz obrazloženje osporene odluke ovaj sud u potpunosti prihvata kao svoje.

Iz datih razloga ovaj sud je i ostale navode zahtjeva ocjenio neosnovanim, pa je na osnovu odredaba člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Beganović Namira, s.r.

Predsjednik vijeća
Danilović Edina, s.r.